

Garbinkim Dievą skambesiu

Gott sei gelobet und gebenedeiet

T.: Medingen apie 1350 (1), Martin Luther 1524 (2-3); EG 214

V.: Abraomas Kulvietis (apie1509-1545); KG 475

M.: Mainz apie 1390, Wittenberg 1524

1. Gar - bin - kim Die - vą skam - be - siu šven - tuo - ju,
Kū - nu sa - vuo - ju ir krau - ju bran - giuo - ju,

nes Jis dos - niai pa - mai - ti - no mus. Ky - rie e - lei - son.
skir - tu iš - ga - ny - ti mus kal - tus.

Die - ve, kū - nu sa - vo skais - čiuo - ju per Ma - ri - ją

žmo - gu - mi Tu gi - mei ir krau - ju tuo šven - tu

mus nuo pik - to ap - va - lei. Ky - rie e - lei - son.

2. Tas šventas kūnas mirčiai atiduotas –
Amžinas gyvenimas jame.

Meile šlovinga esam vainikuoti,

Mes ją giriame didžiam džiaugsme.

Kyrie eleison.

Dieve, myli Tu mus didingai,

Nes krauju bei mirtimi atpirkai,

Iš kalčių nelemtų

Nuostabiai išvadavai.

Kyrie eleison.

3. Dieve brangiausias, duoki Tu žegnonę,

Stiprink eiti mus tavais keliais,

Artimui meilę stiprinki malone,

Pikto vengti mums padėk tvirtai.

Kyrie eleison.

Kristau, siųski Šventąją Dvasią –

Ji pašvęs ir apsaugoj išlaikys,

Ir visi atpirkti

Gyvastį danguj matys.

Kyrie eleison.